

یادداشت

دیگر وقت تجربه‌اندوزی نیست

آرش فرهادیان

سرپرست کاروان ایران در بازی‌های ساحلی آسیا

با توجه به محدودیت‌های ارزی و بودجه‌ای در حوزه اعزام‌های ورزشی، اولویت‌بندی امری ضروری است و باید از «کمیت اعزام» به «کیفیت نتیجه» برسیم. لازم است بپذیریم در مقطعی قرار داریم که دیگر زمان کسب تجربه در مسابقات بزرگ نیست. رویدادهایی مانند بازی‌های آسیایی و المپیک که ضوابط فنی دقیق‌تر، چهارچوب‌های کاری منسجم‌تر و محدودیت‌های منطقی‌تری برقرار می‌شوند، شرایطی نیستند که صرفاً به‌عنوان میدان تجربه از آنها استفاده شود.

آنچه در گام نخست باید در حوزه ورزش کشور اتفاق بیفتد، این است که متولی اصلی ورزش، یعنی وزارت ورزش و جوانان، با همکاری کمیته ملی المپیک، طرح طبقه‌بندی فدراسیون‌های ورزشی را بر اساس شاخص‌های کارشناسی و به‌ویژه در حوزه ورزش قهرمانی، به اجرا درآورند. به نظر من فدراسیون‌ها باید در سه سطح «الف»، «ب» و «ج» تقسیم‌بندی شوند. سطح «الف» مربوط به فدراسیون‌های المپیک است که متناسب با پیشرفت علمی هر رشته، بودجه به آنها اختصاص داده می‌شود.

سطح «ب» شامل فدراسیون‌هایی است که شانس محدودی برای موفقیت دارند و تمرکز آنها بر اهداف پایه و پرورش استعدادهاست.

سطح «ج» نیز به فدراسیون‌هایی اختصاص دارد که صرفاً با هدف حضور و کسب تجربه، اقدام به اعزام تیم می‌کنند. وقتی برای اعزام‌ها شاخص تعیین شود و مدال‌آوری در بعد قهرمانی مورد توجه قرار گیرد، هزینه‌کرد بودجه هدفمندتر خواهد شد. البته نباید فراموش کنیم که در برخی رویدادهای مهم، کسب تجربه برای ورزشکارانی که در آینده نقش تأثیرگذاری خواهند داشت، ضروری است. بنابراین وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک باید این ورزشکاران خاص را شناسایی کرده و آنها را به‌صورت جداگانه و تحت حمایت ویژه قرار دهند.

یکی دیگر از نکات مهم و اثرگذار در ورزش، پرهیز از تصمیم‌گیری‌های جزیره‌ای است؛ مانند اعزام‌هایی که صرفاً در تقویم سالیانه فدراسیون‌ها ثبت می‌شود. در این موارد، لازم است با تشکیل «شورای عالی ورزش»، موضوعات به‌صورت دقیق و کارشناسی مورد بررسی قرار گیرد. از سوی دیگر، باید محدودیت جدی در اعزام افراد همراه اعمال شود. در برخی موارد شاهد بوده‌ایم که مربی تیم اعزام نمی‌شود، اما فردی با توجه خاص در فهرست اعزامی‌ها قرار می‌گیرد. حتی در زمینه پرورش مدیر سرپرست تیم که نیازمند تجربه و نتیجه میدانی است نیز کوتاهی کرده‌ایم. همچنین فدراسیون‌ها باید فرآیند غربالگری را به‌درستی انجام دهند و رئیس فدراسیون شجاعانه به برخی اعزام‌ها «نه» بگوید یا اعزام‌های ترکیبی و منطقه‌ای را در دستور کار قرار دهد و تیم‌ها را به تونزمنت‌هایی با فاصله جغرافیایی نزدیک اعزام کند. وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک نیز باید در تخصیص بودجه فدراسیون‌ها کاملاً فنی عمل کنند و بر اساس گزارش‌های دقیق و ارزیابی عملکردها، بودجه لازم را اختصاص دهند.

الزام حذف سفرهای غیر ضروری ورزشی

علی کفایشیان
دبیرکل اسبق کمیته ملی المپیک

بهترین راهکار برای وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک در سال پرتراфик ۱۴۰۵، تأمین بودجه به‌صورت دلاری است. تجربه‌ای داشته و با استفاده از بودجه ارزی، هزینه سفرها، تجهیزات و سایر نیازهای خود را تأمین کرده است. بهترین روش نیز همین است، در غیر این صورت باید هزینه‌های مربوط به بازی‌های آسیایی، بازی‌های ساحلی، بازی‌های داخل سالن آسیا و المپیک جوانان به صورت ریالی تأمین شود. از سوی دیگر، کاروان‌ها و حتی تیم‌هایی که برای انتخابی المپیک اعزام می‌شوند، باید به شکل کینی این کار صورت گیرد. البته منظور از «تیم یا کاروان کینی» این نیست که تنها ورزشکاران با شانس صددرصد مدال حضور داشته باشند، بلکه همه ورزشکارانی که شانس کسب مدال دارند باید در بازی‌ها و مسابقات شرکت کنند. شرایط مسابقه نیز برای کسب مدال تعیین کننده است؛ ممکن است ورزشکاری با شانس صددرصد مدال، در رقابتی نزدیک مدال کسب نکند و بالعکس، ورزشکاری با شانس کمتر، موفق به کسب مدال شود.

در واقع، وقتی صحبت از «کاروان کینی» به میان می‌آید، ممکن است تصور شود بسیاری از ورزشکاران حذف خواهند شد؛ اما چنین نیست. حتی ورزشکارانی که شانس کسب مقام سوم یا چهارم دارند نیز باید در مسابقات و بازی‌ها شرکت کنند. به هر حال، ورزشکاران سال‌ها تلاش می‌کنند تا بتوانند در میادین بزرگ و بازی‌های آسیایی تجربه کسب کنند. پیش‌تر، حضور ورزشکاران زن در مسابقات بیشتر با نگاه حمایتی صورت می‌گرفت، اما اکنون با درخشش آن‌ها در میادین مختلف، ثابت شده است که توان آن‌ها حتی در برخی رشته‌ها از ورزشکاران مرد نیز بالاتر است. بنابراین اعزام زنان با نگاه حمایتی دیگر معنا ندارد و تیم‌ها و ورزشکاران زن باید بر اساس شانس کسب مدال به بازی‌ها اعزام شوند.

در چنین شرایطی، شورای برون‌مرزی نیز نباید به سفرهای غیرضروری بودجه اختصاص دهد، چرا که ورزشکاران و تیم‌ها به تورهای مسافرتی نمی‌روند. برای تأیید هر سفر، هم سطح مسابقه و هم اردوی تمرینی باید مد نظر قرار گیرد. برگزاری برخی اردوها در داخل کشور می‌تواند جایگزین اردوهای برون‌مرزی غیرضروری شود و نیازی به صرف هزینه زیاد نیست.

«ایران» ضرورت بازنگری در اعزام‌های برون مرزی ورزشی را بررسی می‌کند

سفر توریستی-تفریحی ممنوع

گروه ورزشی | یکی از راهکارهای کلیدی برای صرفه‌جویی ارزی در حوزه ورزش، بازنگری در مقررات و سیاست‌های اعزام تیم‌های ورزشی به اردوهای آماده‌سازی و تونزمنت‌های بین‌المللی است؛ به‌ویژه مواردی که هیچ دستاورد ملموسی برای ورزشکاران کشورمان به همراه ندارد و حضور در آن تونزمنت یا رویداد ورزشی بیشتر به یک سفر تفریحی شباهت دارد تا فرصتی برای ارتقای سطح کیفی ورزش ایران.

نبود مدیریت استراتژیک در حوزه ورزش موجب شده است تا هزینه‌های غیرضروری بسیاری به بدنه ورزش کشور تحمیل شود؛ هزینه‌هایی که در قالب اعزام تیم‌ها به رقابت‌های بین‌المللی و تفریحی و گردشگری برخی همراهان فدراسیون‌ها حالی که با برنامه‌ریزی هوشمندانه، همان منابع مالی می‌تواند صرف ارتقای توان فنی ورزشکاران، فراهم کردن امکانات پیشرفته تمرینی و تمرکز بیشتر آنان بر قهرمانی شود و از هدررفت منابع

سید مصطفی هاشمی طبّا؛ معاون اسبق رئیس جمهور در گفت‌وگو با «ایران»:

باید بساط اردوهای ورزشی غیرضروری خارجی جمع شود

مدیران فدراسیون‌ها باید مشکلات اقتصادی را درک کنند

گفت و گو

سینا حسینی | سید مصطفی

هاشمی طبّا با زنگری در نحوه اعزام‌های ورزشی به مسابقات جهانی و اردوهای آماده‌سازی را امری ضروری برای ورزش ایران می‌داند و معتقد است اگر برنامه‌ریزی استاندارد و ایده‌آل داشته باشیم، می‌توانیم به خوبی از هدررفت منابع در این بخش جلوگیری کرده و به صورت منطقی و هدفمند در میادین بین‌المللی حاضر شویم. رئیس اسبق سازمان تربیت بدنی در گفت‌وگو با «ایران» درباره مقوله کنترل هزینه‌های جاری ورزش، راهکارهایی را ارائه داد که در ادامه می‌خوانید:

با توجه به محدودیت‌های ایجاد شده در بودجه ورزش ایران در سال ۱۴۰۵، به نظر ریاستی بازنگری جدی در اعزام تیم‌های ورزشی به رویدادهای جهانی و بین‌المللی داشته باشیم؟

با درک صحیح از وضعیت فعلی اقتصاد کشور، باید به سمت روش‌های نوین در حوزه مدیریت حرکت کنیم تا تصمیمات منطقی جای روش‌های احساسی و بدون

نتیجه را بگیرد. اعزام تیم‌های ورزشی بدون تردید بخشی قابل‌توجهی از بودجه ورزش ایران را به خود اختصاص می‌دهد. بر این اساس، اگر در این حوزه تصمیم‌گیری منطقی و علمی انجام شود، می‌توانیم جلوی بسیاری از هزینه‌های بی‌جهت را بگیریم و بودجه را به شکلی منطقی و هدفمند هزینه کنیم. البته من اعتقاد دارم فدراسیون‌ها با فداکاری، قطعاً به این سمت خواهند رفت. برخی اعزام‌ها برای ورزش ما آورده‌ای به دنبال نداشته است، پس آیا می‌توانیم با شجاعت مانع از اعزام‌های بی‌جهت در این مقطع شویم؟

مهم‌ترین مسأله‌ای که باید در دستور کار مدیران فدراسیون‌های ورزشی و مسئولان وزارت ورزش و جوانان قرار گیرد، درک صحیح از مشکلات اقتصادی کشور است. البته این موضوع باید در سایر حوزه‌ها نیز اعمال شود و از هدررفت بی‌جهت بودجه جلوگیری به عمل آید، اما در بخش ورزش، بایستی بدون قید و شرط تغییرات اساسی و جدی ایجاد شود. واقعاً برخی اعزام‌های کم‌اهمیت در مقطع کنونی هیچ ضرورتی ندارند. زمانی که نسبت به شرایط اقتصادی موجود در کشور آگاهی کامل داشته باشیم، می‌توانیم در حوزه تصمیم‌گیری نیز

عملکرد مناسبی داشته و قید برخی اعزام‌های بی‌فایده را بزنیم. چشم‌پوشی رؤسای فدراسیون‌های ورزشی از برخی اقدامات غیرضروری می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در مصرف بودجه جاری ورزش ایفا کند؟ قطعاً همین‌طور است. وقتی از اعزام‌های فاقد اهمیت جلوگیری کنیم، می‌توانیم در حوزه‌های مهم‌تر، از ورزشکاران و قهرمانان حمایت کنیم. اما اگر این اتفاق رخ ندهد، به واسطه برگزاری یک اردوی تدارکاتی یا یک بازی دوستانه، شاید برخی ادعا کنند که بودجه هزینه دولتی استفاده نمی‌کنند، اما نکته اینجاست که با برگزاری این اردوها، ارز از کشور خارج می‌شود و این اتفاق به اقتصاد کشور لطمه می‌زند. بنابراین بدون تعارف باید بساط اردوهای فاقد اهمیت جلوی جمع شود. برای جلوگیری از این اتفاق نیاز به یک سیاست‌گذاری کلان داریم. اعزام‌ها باید بر اساس ضرورت انجام رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

این حرف کاملاً درست است. برای مثال، باشگاه‌های فوتبال ما به بهانه تعطیلات نیم‌فصل قصد برگزاری اردوهای خارجی دارند که مقصد بیشتر آنها ترکیه یا کشورهای حوزه خلیج فارس است. سؤال من این است که این اردوها چه نمره‌ای برای فوتبال ما خواهد داشت؟ جز اینکه ارز از کشور خارج شود، چه سود دارد؟ از نظر کیفی چه تفاوتی میان تیمی که خارج از ایران اردو می‌زند با تیمی که داخل کشور تمرین می‌کند، وجود خواهد داشت؟ شاید برخی ادعا کنند که بودجه هزینه دولتی استفاده نمی‌کنند، اما نکته اینجاست که با برگزاری این اردوها، ارز از کشور خارج می‌شود و این اتفاق به اقتصاد کشور لطمه می‌زند. بنابراین بدون تعارف باید بساط اردوهای فاقد اهمیت جلوی جمع شود. برای جلوگیری از این اتفاق نیاز به یک سیاست‌گذاری کلان داریم. اعزام‌ها باید بر اساس ضرورت انجام رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

قبول دارید که عدم اعزام‌های غیرضروری باید شامل همه رشته‌های ورزشی شود و این اتفاق نیازمند یک آیین‌نامه و دستورالعمل واحد است؟

کمیته‌های ارزیابی عملکرد، جلوی هدررفت بودجه را به مسابقات بین‌المللی اعزام می‌کند که شانس واقعی کسب مدال داشته باشند و تمامی سفرها با برنامه‌های دقیق تمرینی و ارزیابی علمی همراه است. آلمان نیز پیش از اعزام هر تیم، ارزیابی اقتصادی و عملکردی دقیقی انجام می‌دهد و تنها در صورت اثربخشی مشخص، هزینه‌ها را تأمین می‌کند. استرالیا نیز با ایجاد سیستم امتیازدهی به

یا بخش خصوصی؛ مسأله اقتصاد ایران است که نباید بابت برخی تصمیمات غیرکارشناسی آسیب ببیند.

در برخی اعزام‌های ورزشی شاهد حضور افراد غیرورزشی به عنوان همراه هستیم که این موضوع نیز به چالشی بزرگ برای ورزش ایران تبدیل شده است.

حتی اگر مشکل اقتصادی هم نداشته و از بودجه‌ای فوق‌العاده برخوردار باشیم، باز هم باید از اعزام افراد غیرمسئول جلوگیری کنیم، چراکه این تصمیم کاملاً غلط است. به اعتقاد من، دستگاه‌های نظارتی و اجرایی باید مانع اعزام افراد غیرمسئول و غیرورزشی به سفرهای خارجی شوند. من فردی را می‌شناسم که تا امروز در تمام سفرهای مختلف ورزشی حضور داشته و اصرار دارد برای انجام کار فرهنگی، تیم‌های ورزشی را همراهی می‌کند، اما درغ از یک کار فرهنگی اثرگذار. این افراد معمولاً به‌عنوان توریست ورزشی به سفرها می‌روند و باید هر چه زودتر بدون تعارف جلوی آنها گرفته شود. این رفتار غیرشفاف، نمونه بارز رفیق بازی و باج دادن به افراد غیرمسئول است. اگر در اعزام‌ها شفافیت وجود داشته باشد، تردید نکنید دیگر هیچ توریستی در سفرهای ورزشی حضور نخواهد داشت.

با مدیریت در اعزام‌های ورزشی، مدیران فدراسیون‌ها می‌توانند فعالیت‌های اقتصادی خود را متمرکزتر انجام دهند و در رویدادهای بین‌المللی به دنبال درآمدزایی باشند.

صحبت درباره فعالیت اقتصادی آسان است، اما باید دید مدیران فدراسیون‌های ورزشی تا چه میزان توانایی موفقیت در فرآیند درآمدزایی را دارند. اینکه در برخی تونزمنت‌ها و رویدادهای برون‌مرزی امکان درآمدزایی برای بعضی رشته‌ها وجود دارد، تردیدی نیست، اما مسأله این است که آیا ما توان استفاده از این ظرفیت را داریم یا خیر. در علاقه‌مندی برنده‌های مختلف برای سرمایه‌گذاری در ورزش و همکاری با رشته‌های ورزشی نیز شکی وجود ندارد، اما باید دید آیا آنها حاضر به همکاری با ما هستند یا به واسطه شرایط تحریم‌ها تمایلی به این کار ندارند. درآمدزایی در تونزمنت‌های جهانی برای ما کار دشواری است؛ به همین دلیل مدیران فدراسیون‌های ورزشی باید تمرکز خود را بر فعالیتهای داخلی بگذارند تا بتوانند منابع مالی مورد نیازشان را تأمین کنند.

بتواند همراه تیم اعزام شود که در کنگره جهانی مربوطه حضور داشته باشد. او در ادامه توضیح داد: البته درباره اعزام بانوان، با توجه به ارزیابی‌ها و روند مدال‌آوری آنها در دو سال اخیر، همکاری بیشتری صورت می‌گیرد. فریبا محمدیان، معاون ورزش بانوان که خود عضو شورای برون‌مرزی است، در این حوزه تسلط بالایی دارد و این موضوع را به‌طور جدی پیگیری می‌کند.

بتواند همراه تیم اعزام شود که در کنگره جهانی مربوطه حضور داشته باشد. او در ادامه توضیح داد: البته درباره اعزام بانوان، با توجه به ارزیابی‌ها و روند مدال‌آوری آنها در دو سال اخیر، همکاری بیشتری صورت می‌گیرد. فریبا محمدیان، معاون ورزش بانوان که خود عضو شورای برون‌مرزی است، در این حوزه تسلط بالایی دارد و این موضوع را به‌طور جدی پیگیری می‌کند.

دستاوردهای بازنگری قوانین اعزام‌ها

جواد رستم‌زاده | در سال‌های اخیر، با افزایش فشارهای اقتصادی و محدودیت منابع ارزی، ضرورت بازنگری در شیوه‌های هزینه‌کرد بودجه‌های عمومی بیش از پیش احساس می‌شود. در این میان، اعزام‌های ورزشی به خارج از کشور به‌عنوان یکی از بخش‌های هزینه‌بر حوزه ورزش، نیازمند توجه و اصلاح جدی در قوانین و ضوابط اجرایی است. بازنگری قوانین اعزام‌های ورزشی می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در صرفه‌جویی ارزی، افزایش بهره‌وری بودجه و جلوگیری از هدررفت منابع مالی ایفا کند. نخستین کارکرد بازنگری قوانین اعزام، هدفمندسازی سفرهای ورزشی است. در بسیاری از موارد، اعزام تیم‌ها یا افراد به مسابقات و رویدادهای بین‌المللی بدون ارزیابی دقیق فنی و بدون توجه به سطح رقابت‌ها صورت می‌گیرد. اصلاح قوانین می‌تواند اعزام‌ها را منوط به شاخص‌هایی همچون آمادگی فنی ورزشکاران، اهمیت مسابقات، شانس واقعی کسب نتیجه و تأثیر آن بر جایگاه بین‌المللی ورزش کشور کند. این رویکرد، از اعزام‌های تشریفاتی و کم‌ثمر جلوگیری کرده و منابع ارزی را به مسیرهای ضروری هدایت می‌کند. از سوی دیگر، بازنگری مقررات اعزام نقش مهمی در کاهش هزینه‌های غیرضروری دارد. تعیین سقف مشخص برای تعداد نفرات همراه، مدت اقامت، نوع پرواز و سطح خدمات اقامتی می‌تواند به شکل محسوس هزینه‌ها را کاهش دهد. در نبود چنین ضوابطی، برخی اعزام‌ها با ترکیب‌های پرشمار و اقامت‌های طولانی انجام می‌شود که تناسبی با اهداف فنی و ورزشی ندارد و تنها منجر به افزایش هزینه‌های ارزی می‌شود. شفاف‌سازی مالی یکی دیگر از دستاوردهای مهم اصلاح قوانین اعزام است. الزام فدراسیون‌ها به ارائه گزارش‌های دقیق پیش و پس از اعزام، امکان نظارت مؤثر نهادهای مسئول را فراهم می‌کند. این شفافیت، ضمن کاهش احتمال سوءاستفاده مالی، زمینه ارزیابی نسبت هزینه به دستاورد را نیز مهیا می‌سازد و تصمیم‌گیری‌های آینده را منطقی‌تر می‌کند.

همچنین، بازنگری قوانین می‌تواند به اولویت‌بندی اعزام‌ها بر اساس منافع ملی منجر شود. تمرکز بر مسابقات مهم، رویدادهای قاره‌ای و جهانی و پرهیز از حضور در رقابت‌های کم‌اهمیت، باعث می‌شود بودجه‌های محدود در مسیر ارتقای ورزش قهرمانی و توسعه‌یافتن ورزش شود. در کنار این موضوع، استفاده بیشتر از ظرفیتهای داخلی و منطقه‌ای برای اردوها و مسابقات تدارکاتی، راهکاری مؤثر برای کاهش وابستگی به اعزام‌های پرهزینه خارجی است. در نهایت، اصلاح قوانین اعزام‌های ورزشی موجب افزایش پاسخگویی فدراسیون‌ها و مدیران ورزشی می‌شود. زمانی که اعزام‌ها بر پایه ضوابط دقیق، شفاف و قابل ارزیابی انجام گیرد، نگاه هزینه‌ای جای خود را به نگاه سرمایه‌گذاری می‌دهد.

طبق دستورالعمل‌های وزیر ورزش، همه تیم‌های اعزامی به مسابقات برون‌مرزی باید از کانال مراکز سنجش عبور کنند و قابلیت‌های جسمانی ورزشکاران مورد اندازه‌گیری قرار بگیرد

طبق دستورالعمل‌های وزیر ورزش، همه تیم‌های اعزامی به مسابقات برون‌مرزی باید از کانال مراکز سنجش عبور کنند و قابلیت‌های جسمانی ورزشکاران مورد اندازه‌گیری قرار بگیرد

بتواند همراه تیم اعزام شود که در کنگره جهانی مربوطه حضور داشته باشد. او در ادامه توضیح داد: البته درباره اعزام بانوان، با توجه به ارزیابی‌ها و روند مدال‌آوری آنها در دو سال اخیر، همکاری بیشتری صورت می‌گیرد. فریبا محمدیان، معاون ورزش بانوان که خود عضو شورای برون‌مرزی است، در این حوزه تسلط بالایی دارد و این موضوع را به‌طور جدی پیگیری می‌کند.

بتواند همراه تیم اعزام شود که در کنگره جهانی مربوطه حضور داشته باشد. او در ادامه توضیح داد: البته درباره اعزام بانوان، با توجه به ارزیابی‌ها و روند مدال‌آوری آنها در دو سال اخیر، همکاری بیشتری صورت می‌گیرد. فریبا محمدیان، معاون ورزش بانوان که خود عضو شورای برون‌مرزی است، در این حوزه تسلط بالایی دارد و این موضوع را به‌طور جدی پیگیری می‌کند.